

Бугунги ЯНГИЛИКЛАР

1600 ТРАКТОР

ТРАКТОР ИГУВ ЗАВОДИНИНГ ЦЕХЛАРИДА БУГУН 1600 ТРАКТОР ЯИГИЛДИ. БУ ТРАКТОРНИНГ ЯИГИШДА ПОЛИТЕХНИКА ИНСТИТУТИНИНГ МЕ. ХАНИКА ВА ЭНЕРГЕТИКА ФАКУЛЬТЕТИ СТУДЕНТЛАРИ ХАМ КАТТА ХИССА ҚУШИДИ. УЛАР ЯИГИЛАДАН КЕЙИН ТУРЛИ ШАХАРЛАРГА КИЧИК НЕТТАН ИШЧЛАР УРНИДА ДАСТОҲЛАРНИ БОШҚАРИЛАР.

СТУДЕНТЛАРДАН НОСИР ХАНИМОВ, А. НИШОНОВ ЗАВОДИНИНГ МЕ. ХАНИКА ЦЕХИДА МАЛАКАЛИ ИШЧЛАР КАТОРИ УНУМЛИ ИШЛАШДИ. ЗАВОД МАЪМУРИЯТИ СТУДЕНТЛАРДАН МИННАТДОР.

БУГУН ЗАВОДИНИНГ ИЛҲА ЭҚУБОВ БОШЛИК ЦЕХИДАН ҚИЗИЛ, САРИҚ ДАВОРАНГ ВА МОВИЯ РАНГЛАРГА БУЙЛГАН ТРАКТОРЛАР ВАГОНЛАРГА ЮҚЛАНДИ. БУ ТРАКТОРЛАР ЧЕТ МАМЛАКАТЛАРГА ЧИҚАРИЛАДИ.

ПЛАНГА ҚУШИМЧА МАХСУЛОТ

Бугун Киров райони озиқ-овқат савдоси бўлимида баърама олдидан социалистик муносабатларнинг дастлабки натижалари юз берди. Район бўлими 10 ойлик товар обороти плани мўддатидан олдин адо этилди.

Район савдо ходимлари эндиликда оғирбатларини муваффақиятли туғатиб, аҳолига маданий савдо хизмати кўрсатишни анча яхшилашди. Ўтган йилнинг шу вақтига қараганда аҳолига анча кўп халқ истеъжол моллари етказиб берилди. Савдо тармоқлари ой охиригача планга қўшимча 200 минг сумлик озиқ-овқат маҳсулотлари сотиш мажбуриятини олишди.

ЯНГИ ЗАВОД

Урта Осиёда биринчи бўлиб қуриладиган Бектемир темир-бетон заводиниң урнинга бугун биринчи бульдозерлар тушди. Завод қорвонликда ет-хашак оғирлатки, молхоналар, отхоналар учун бир хил тивдаги зарур қурилиш материаллари тайёрлайди.

Янги қорхонаниң арматура цехи битказилиш олдига турибди. Завод 1967 йилнинг биринчи кварталда ишга туширилиб, йилга 50000 кубометр темир-бетон маҳсулотлари ишлаб чиқаради.

ЯНГИ ПОЛИКЛИНИКА

«ОКтябрь» ун-вои массивининг 24-кварталда БИР ТЕКТАР МАЙДОНДА ЯНГИМА ОНИ УЙЛАРИДАН ТУРТ ХОНАЛИ ЯНГИ ПОЛИКЛИНИКА ҚУРИЛАДИ. БУГУН ҚУРИЛИШ МАЙДОНИДА МАТЕРИАЛЛАР ОЛИБ КЕЛИНИШ ПОЙДЕВОРЛАР УРНИ ТЕКНИСЛАМОНДА ЯҚИН КУНЛАРДА ПОЛИКЛИНИКА АХОЛИГА ХИЗМАТ ҚИЛА БОШЛАЙДИ.

ТОШКЕНТГА ҚАЙТИШДИ

Бугун Ўзбекистон ластидан Тошкентга автомобиль ва тош йўллар ва министратсиянинг автомобиль йўллари қуриш ва ремонт қилиш бош бошқармасининг бошлиғи Михаил Константинович Исанов бошчилигидаги бир группа мутахассислари Сурхондарё об-ластидан Тошкентга қайтиб келишди.

Бу группа «Ўзгипроавтотдор» институтини бош инженери Михаил Басин, кидирини партиясининг бошлиғи Карбовский, кўпирин Исанов бошчилигидаги бош инженери Сидоров ва бошқалар бор.

Кардош Озарбайжон бинозорлари ҳам эндиликдан зарар кўрган тошментчиларнинг тезроқ бошлана билан таъмирлаш иштинда жонбозлик кўрсатиб меҳнат қилмоқдалар.

Суратда: «Главакстрой» уйлосини комбинатининг илгор монтажчилардан — (олдинда, чапдан ўнга) зверо бошлиғи Эдик Араниевич ва бригада бошлиғи Ашот Арзуманян ўртаклар йирини панелли уйни тикламоқдалар.

А. ПАЛЕХОВ ФОТОСИ.

Бутун дунё пролетарлари, бирлашингиз!

ТОШКЕНТ ОҚШОМИ

31-1-йил чакитини. 31 ОКТЯБРЬ 1966 й. ДУШАНБА, № 105. БАҲОСИ 2 ТИЙИН

ЎЗБЕКИСТОН КП ТОШКЕНТ ШАҲАР КОМИТЕТИ ВА ТОШКЕНТ ШАҲАР СОВЕТИНИНГ ОРГАНИ

НАМАНГАНЛИКЛАР ЖАВОБИ

Ленин орденли «Таштекстильмаш» заводининг инженери ўртоқ И. Волков кўндалтирилган хабар қилади:

Улуг Октябрьнинг 50 йиллиги ва В. И. Ленин туғилганга 100 йил бўлиш муносабати билан бошланган умумхалқий мусобака биз наманганликларни ҳам гайратлантириб юборди. Заводимиз ишчилари «Таштекстильмаш»чиларнинг Оқик хатини ўқиб чиқдилар ва уни тўла маъқуллашди.

Ўртоқ Волков завод коллективининг галдаги вазифалари, уларнинг қандай сўзларини баён этар экан, янги беш йилликнинг биринчи йили топшириқларини мўддатдан илгари бажариш учун курашаётганликларини айтиди. Шу йилнинг ўзиде завод 7,2 минг метр электр иситкичи асбоблар ишлаб чиқаради. Ҳозир эса ун ойлик план 106 процент бажарилди.

Шунинг айтиб ўтиш керакки, ўтган ойнинг ўзиде 250 та турли хил электр иситкичи асбоблар ҳамда кўндалтирилган бўлиб тайёрлаб, планини 116 процент адо этилди.

1968 йилга бориб завод қуввати 17 марта ошади. Бу эса йилга 500 минг метр маҳсулот ишлаб чиқариш имконини беради. Ҳозир завод учун янги бино қуриляпти. Уни Намангандаги 10-қурилиш трестининг азамат бинозорлари қурмоқда. Яқин йиллар ичда янада аҳолига кўпмаб электр асбоблари тайёрлаб бериш мақсадида фидокорона меҳнат қилаётган завод ишчилари байрам олдиде вақтасида туриб меҳнат қилаётганлар.

ТАШАББУС ИЗИДАН

газинига кириб, аёлларнинг энгил ийиқлари бўлимида одамлар тўпланиб турганини кўрибди. Карасан кишини кўндалтирилган энгил, Кекагина бир хотин: «Кўндалтирилган дара нўрмагурларей, бунча ҳам бежирим қилиб тикиншибди, — деди. Унга жавабдан ёнида турган бошнасиз: «Тонларнинг силликнингизни айтмайсанми, деб қўйди.

Биз бу кўндалтирилган нақси фабрика маҳсулотини экани билан қизиқиб қолдик. Карасан, Тошкентдаги 2-тинув фабрикасининг маҳсулотини. Шу фабриканинг ишлари ва ишчиларнинг ҳаёти билан танишишга қарор қилдик.

Машиналар бир текисда ишламоқда. Бир машинада кўндалтирилган энгил, ишчиларнинг энгил битиб чиқипти, нўригиси тугма қидалпти. Гумбуллаб ишлаб турган машиналарда чақирон-чақирон ҳаракат қилиб, машинага қўйиб қўйилган ярашиб ўтирган кизжувонларни кўриб баҳридилганимиз очилди.

Фабрика партия комитетининг секретари П. Малахова бизни фабрика ишчилари билан таништира бошлади.

— Энг чевар тинувчиларимиздан Р. Потанин, — деб таништирди, дилар. Улар савдо ташаббусига қўшимча қўшимча 200 минг сумлик кийим-кечак етказиб бериш, ишлаб чиқаришга нетадиган харажати учун тийин ўрнига бир сум намайишига, пландан ташқари 150 минг сумлик фойда олиш, Москва ва Ленинградликларнинг ташаббусига қўшилиб, турли газламаларни тезлаб қолдишга аҳд қилишгани. Рационализаторлик тақлибларини ишлаб чиқаришга жорий этиш ҳисобига қўшимча 25 минг сум тенг қилиш, ишлаб чиқаришни юксалтириш ва технология процессларини таномиллаштириш ҳисобига биринчи суртли маҳсулот тайёрлашни пландагига инсбатан бир ярм процент ошириш наби юксалтиришларни адо қилишга баърама олдиде.

Бу фабрикада асосан аёлларнинг устиде ийимлик қўйилди. Қофта, Халлавлар тайёрланади. Фабрика чеварлари аҳоли эҳтиёжини қондириш учун, кўн сайин сифатли ва бежирим маҳсулотлар ишлаб чиқаришмоқда.

Ҳозир фабрика тинувчилари Улуг Октябрь со. циализинг революциясини 50 йиллиги ва до. хиймиз В. И. Ленин туғилган кунининг 100 йиллигини муносиб нўтиб қилиш учун «Таштекстильмаш»чиларнинг ташаббусига тўла қўшиш.

Ўзбекистон пахтазорлари зафар бусасида турибдила. Беловен далаларда халқ хосил мўл. Суратда: Қоразалогистон АССР Туртўл районуидаги Максим Горький номи молхоз далалари, да пахта терими.

Саноат корхоналарида ОЛДИНГИ МАРРАДАГИЛАР

Тошкентдаги 2502-автокюлима зиммасига иқтисодий ислохотни турмушда таъдиқ этиш учун курашувчиларининг олдиде сафиде бузиш наби юксал мажбурият тушди. Бу коллектив республикада биринчилардан бўлиб КПСС Марказий Комитетининг сентябрь Пленуми қарорларини амалга ошириш борасида намуна қўрсатдилар. Бу ердан иқоидий ишловчи бригадалар қўйила ва қимматли тақсилларни жорий этмоқдалар. Мана шулардан айримлари.

Тошкент товар станицасида йўлни қисқартуриш ва вақтдан тежамли фойдаланиш мақсадида контейнер участкасида автомашиналар турадиган жой тайёрланди. Гидравлик тормоқларини ятти солик, тормоқ системаларини таъмирлаш, радиаторларини ремонт қилиш юзасидан турли стивидлар тайёрланди. Тормоқни ишга солиш меҳнатқилиш вақтиришда бу суръатини тўрт марта тезлаштириш алағига иш вақти қисқартирилди.

Шунингдек, иситкичи трассаси монтаж қилинмоқда. Бу автомашиналарни иш шариотинда тезлик сув билан юншиш ва мойни иситиб қўйиш имкониятини беради. Бундан ташқари, ишчиларнинг санитария-маиший шариотлари яхшиланади, иш жойлари иситилади. Рационализаторларнинг куч-гайрати билан автомашиналар деталларини ремонт қилиш вақтида иситкич сув билан юнши машинаси ўрнатилмоқда.

Айқунматорларнинг ремонт қилиш процесси ҳам уч баърава қисқартирилди. Бунда сифатга нўтур етмади. Натияжада ремонт-механика заводлари хизматидан фойдаланишга баърам берилди.

Коллектив 1968 йил февралдан буюн янгилик ислохот асосида ишламоқда. Бунинг натижада, сизда шу ўтган давр ичда уч минг сумлик қўшимча даромад олинди. Тўрт миллион тоғина километр қўшимча йўл босилди янги ўтган йилдаги исбатан йилгича процент кўн йўл босилди. Бундан ишчи ва хизматдорлар ҳам, рационализаторлар ҳам маънавий раҳбарлар Илгор машина хайдовчилардан Ю. Исмаилов, С. Сулейман, Н. Мәсехин, Е. Гусев, айқунматорлардан В. Семичев, электрик Я. Журавлев, тоғнар Ц. Баранчугов, слесарь А. Юровский ва бошқалар ўз ра-

ШАҲАР ЮКСАЛМОҚДА

Тарчи аҳён-аҳёнда Тошкент осмонини булут қоплаб, бироз ёнгирақчилик бўлиб тура-да, қурилиш майдонига бир ой ҳам иш тухтамётди. Бульдозерлар, экскаваторлар ва автомашиналар тивмаи кўча чангитиб, қурилиш материалларини кўн гул бинозорларга етказиб бераётди. Ер бағирлаб қолган яқин ярайона улар ўрнида юксал, ҳашаматли бинолар қад кўтармоқда.

Крепаторнинг саногига етиш қийин, некагина пойдевор қўйилган жойларда бугун ҳоли туғи. Шу сабабдан ҳам қишлар шоёр Маковоскийнинг қанотли сатрларини танқорлаб қўйдилар.

Модернизи, Совет юртида, Шу қишлар бор экан, демак, Бунда санаси уйлар юксалар. Бунда боғлар ишчилари бешаиб!

ЖАНУБДА НАДИМДАН МАШҲУР БУЛГАН УЛКАН ШАҲАР ҲОЗИРГИ КУНДА СОВЕТ ҚИШИЛАРИНИНГ ОММАВИЙ ҚАҲРАМОНЛИГИ, ИНТЕРНАЦИОНАЛ ВАТАНПАРВАРЛИК, ДУСТИЛИК ВА ИНСОСЕВАРЛИК ИМТИХОНИ МАЙДОНИГА АЙLANGAN. БУ ЕРГА БЕЛОЕН МАМЛАКАТИМИЗНИНГ ТУРЛИ ЖОЙЛАРИДА МИНГЛАБ ҚУРУВЧИ ЕТИБ КЕЛДИ. УЛАРНИ БОШЛАБ КЕЛГАН КУЧ ХАЛҚЛАР ДУСТИЛИГИДИ.

Бу ерда тарихимиз ҳоли турмушга бўлган қишларни урчатиш муниси. Денецк урсозлик комбинатининг директори Аркадий Николаевич Шепетильников Тошкентда «Укрстрейтрест»нинг бошлиғи бўлиб ишламоқда. Уни бу ерда ўзбек халқига бўлган бекик меҳр етказиб келди.

Шепетильников тошкентликларнинг одамшавандалигини биринчи марта 12 ёшлиғида ҳис этган экан. Қандайгаче уруш йилларида уларнинг оиласини ўзбеклар ўз бағрига олдди.

— Биз Зоир ама Ганиевлар уйда турт йил давомида яшадик, — деб хикоя қилади Аркадий Николаевич. — Бу ерда оила бўлиб, бир мағзини қўриб бўлиб еб ишадик. Эндиликда Зоир отанин Отахан ва Банкир номи фарзандлари менга ака қотари.

Тошкентда эндиликда бўлиш биланок Шепетильников Ганиевлар уйига кўнгириқ қилди.

— Каттик кўтариб ташладик. Ленин соғ-саломатимиз, — деб яқин Зоир ота. — Вошпанамиз бутун. Меҳмонга келтирилди.

Бу хушхабар Аркадий Николаевичнинг бироз қувончлигига бўлса ҳам, у Ўзбекистон пойтахтидаги санасида уйлар ваёрон бўлишининг ахирини адо қилиб, қўндалтирилган маҳсулотни қолди, уларга ердаме шовишлик керак. 19 майдак у самолётда Тошкентга етиб келди. Ораван кўн ўтмай унинг рафисини инженер-экономист Эниада Петровна ҳам келди.

Шепетильниковлар оиласи яна Ганиевларнинг қишлариде. Уларнинг иморати ҳам кўн қатори ака шинак кўндалтирилди. Ҳаммаилари ҳолида чодир остида яшадик.

— Мана, ўз инженер-қурувчимиз ҳам бор, — деди Зоир Ганиевич. — Уяни энди шувуқай қурайликки, минг йилгача қилт этмай турсин.

Бу орада ўтган 20 йилдан ортиқ вақт ичда Ганиевлар оиласида катта ўзгариш рўй берди. Зоир ама мўсафид чод, угли Банкир институтни тугатлаб, ўзи дарс бермоқда. У химия фанлари кандидат, докторлиқига тайёрланмоқда. Отахан эса яқин савдо ходими.

Тошкентда яна бир аюноби инсон меҳнат қилмоқда. Бу — Совет Иттифоқи Қаҳрамони Николай Игнатьевич Ортискийдир. Бунга қадар Николай Игнатьевич Белая Петровка шаҳрида истиқомат қиларди. У аласиде полковник, пенсионер. Қурилишда эса қорвима тайёрлаш ҳисобига хизмат кўрсатувчи бригадани раҳбарлик қилмоқда. У шувуқлик нақтар-ин, шу чоқда қадар Совет Иттифоқи Қаҳрамони акалийини ҳеч ним билмайдик.

— Хайтигининг энг сермақчун йиллари Тошкент билан чабарбас болдик, — деб хикоя қилади Николай Игнатьевич. — Мен 1936 йилда шу ерда Ленин номидаги Урта Осиё Вирлашган Қўндалтирилган қарийи маътаби тугатдик. Мақтаб парчасида олган билимим ва Тошкентда чинқилганим уруш йилларида жузда керак бўлди.

Киев остоналарида полковник Ортиский гвардиячи қурувчи тағина қарши полковник қўмондонлик қилди. Днепрни нечиб ўтишда ва Киев шаҳрини овоз қилишда қўрсатган алоҳида хизматлари учун у Совет Иттифоқи Қаҳрамони деган юксал унвоига сазовор бўлди. Ёшлиғида чинистирган шаҳар бошита табиий офат хуруж қилганда коммунист жаънининг қалби тек туролмади. Минглаб совет ишчилари қатори у ҳам Тошкент шаҳрини қайта тиклаш учун отланди.

— Хизматга чангурилганга қадар мен Москва қурилиш билим юртини тугатганман, — деб хотирлайди Ортиский. —

БУНЁДКОРЛАР

Студентлар шаҳарчаси томон кетарилганда катта бўлини чап қанотда беш қанот билан салобат тўкиб турибди. Бино пештоқиқа «Социалистик мажбуриятимизни 6 ноборга бажарамиз!» — деб ёзиб қўйилган.

Бу буюн бунёдкорлари, 16 чоғлик ахил бригада ўз ахдларига яраша меҳнат қилаётганлар.

«...Бундан ўн ярим ой муқаддам «Главакстрой»га қаршили қурилиш трести 7-бошқармаси и н и я Иван Турченко бошлик коммунист; меҳнат бригадаси ва Афанасий Иконом бошлик комплекс бригадасининг 56 нафар ишчи-инженер бригадасининг биринчи куб метр пойдеворига ётказилганлар. Ҳисаб қилиш

Бошлангандан кейин бригадалар шундай иш жонот кўрсатиб ишладиларки, ойлик қилишларини доим 170-180 процентга етказиб, бажарилди.

Нихоят бригадалар, буюн қурилишнинг мўддатидан бир ой илгари шараф билан адо этилди ва уни 29-қурилиш бошқармаси пардозовчиларига топширилди. Бу ишда бир кунда 4 кубометр билан охириги гит теогар Бахтиёр Ортиков, Юсуф Расулов, Абор Абдуллаев, Солик Абдуконов, Қобил Олимжонов, Абдулла Хожимаҳмудов ва бошқаларнинг муносиб хиссалари бор.

Ҳамма ёнда меҳнат тиклаётган бульдозерларнинг, сувомчиларга қорвима тайёр-

Шуниқ кўриб, мастер маҳалли савдо ташкилотлари билан қурувчиларни чой билан таъминлаш турғисига келишиб қўйди. Кўн ўтмай йиллар даврахат совида ўтириб олиб, ўзбек йилги Тобил Вахромова интиқатан чойни маза қилиб ичадиган бўлишди. Йиллар энди тағина бўлишмоқда.

ШАҲАРЛАРИМИЗ ҲОЗИРГИ ВАҚТДА, 20 ТА БЕШ КАВАТЛИ УЙЛАРДА ПАРДОЗЛАШ ИШЛАРИ ОЛИБ БОРМОҚДА. ДАР, ҲАРБИР ҚУРИЛИШ-МОНТАЖ ПОЕЗДИНИНГ КОЛЛЕКТИВИ ТОШКЕНТЛИКЛАРГА УЛУГ ОКтябрь БАЙРАМИГА ҚАДАР ИККИТАДАН БЕШ КАВАТЛИ ТУРАР ЖОНИ ХАДЯ ЭТИШМОҚ. ЧИ, ИЛ ОХИРИГАЧА ЭСА 30 МИНГ КВАДРАТ МЕТР ҲАМ. ДАГИ БИНОНИ ҚУРИБ БИТКАЗИШГА АХД ҚИЛИШГАН, БУ УЙЛАРИНИНГ АСОСИЙ ҚИСМИ ЧИЛОНЗОР МАССИВИНИНГ ЯНГИ КВАРТАЛИДА ЖОЙЛАШГАН. ШАҲАРНИНГ МАРКАЗИДА, ЭСА УКРАИНА МИКРОРАЙОНИ БУНЁД ЭТИЛМОҚДА. ҚАРДОШЛИК РАМЗИ БУЛГАН ВА РАЙОН ЮЗ МИНГ КВАДРАТ МЕТРГА ЯҚИН ЖОНИ ЭГЗАЛЛАДИ, БУЛАР ТУРТ КАВАТЛИ ТУРАР ЖОЙ БИНОЛАРИ, МАҚТАБ, ШИФОХОНА, УЙ КОМБАНАТЛАРИ, МАДАНИЙ-МАИШИЙ ВА САВДО МАУССАСАЛАРИ ВА БОШҚАЛАРДИР. БИР НЕЧА ТУҚҚИЗ ВА УН ИККИ КАВАТЛИ БИНОЛАР ҚУРИЛАДИ.

Ораван кўн ўтмай, дўстлик ва ыардошлик шаҳри бўлган Тошкентда юзлаб кўн қаватли бинолар қад кўтарилди.

ХАЛҚЛАРИНИНГ ЛЕНИНГА ДУСТИЛИК РАМЗИ БУЛГАН ЎЗБЕКИСТОННИНГ СЕРКУШ ЯНГИ ПОИТАХТИ ЮКСАЛДИ.

Д. ФРОЛОВ,
«Киевогортестрой» трестининг старший инженери.

ЖАМОАТЧИЛИК АСОСИДА

Зилзила натижасида Ленин номи фабрикага қаршили қўлаб шех бинолари ҳам бузилиб, баъзилари напайта ремонт қилинадиган бўлиб қолган экан. Ахил коллектив бу қийинчиликлари учун диммаларига олиб, олтига шех биноларни тўла ремонт қилди.

— Айниқча ўртоқ Людмила Ивановна Шарихова, Анна Васильевна Петрова, Мухтор Абдурахмонов, Бериулла Раҳматуллаев ўртоқлар бошлик бўлган лек коллективлари, — дейди фабрика ишчилари комитетининг раиси ўртоқ С. Хасанжонова, — шех биноларини ремонт қилишда жонбозлик кўрсатмоқдалар. Улар ош вақт ичда 1,4, 5-хел биноларини тўла ремонтдан чиқардилар. Шунинг қувончидан, илгичлар ташаббуси билан бажарилган ишга ақартилган бор неча минг сум нўта тежам қолди.

Уаур Октябрьнинг 49 йиллиги муносабати билан бошланган социалистик мусобака қўрилиш, меҳнат қилаётган фабрика коллективини қўндалтирилган ишчилари жамоатчилик асосида амалга оширяпти.

Шу кеча-қундузда Тошкентда ҳаво булутли бўлиб, Шарқда шамол эсади. Ҳарорат таъдил 7-9, қуцузи эса 22-24 даража иситки бўлади.

Шоир Сайфиддинов бошлик дурадгорлар бригадаси меҳнатсевар коллектив саналади. Шунинг учун бўлса керак, 29-қурилиш бошқармаси пардозовчилари ўртасида биринчилиги иш хизмати бўйича ҳам, сипати бўйича ҳам улар эгзаллаб келишмоқда.

Бундай халқ иши учун жокувар ишчиларни ҳар бир бригадала учратиш мумкин. Яна бир неча кундан сўнг «Уагоспро-ект» институти ходимларининг 100 оиласи бу йилга кўчиб қиради. Шунинг учун ҳам лабон халот пардозовчилар бу оила-ларга, ишларга бева-летан сайналарни тақсинага юйик.

Ахил қончилиқ пол-тўри ўрнатилган энгил хизматга ётма хуш бахш етади.

ИНСОН ОДОБИ БИЛАН...

ГАЗЕТАМИЗНИНГ 19 ОКТЯБРЬ СОНИДА «ИНСОН ОДОБИ БИЛАН...» ТЕМАСИДА МУНОЗАРА ОНГАН ЭДИК ШУ КУНЛАРДА РЕДАКЦИЯМИЗГА КЎПЛАБ ХАТЛАР КЕЛЯПТИ. «КЕЛИНГ, БИРГА УЙЛАШАЙЛИК» МАҚОЛАСИ ЮЗАСИДАН КЎПЧИЛИК УЗФИКРИНИ БАЕН ҚИЯПТИ, ҚУЙДАГИ САҲИФАДА ШУ ХАТЛАРНИНГ АЙРИМЛАРИ БИЛАН ТАНИШАСИЗ. БИЗ АХЛОҚ ВА ОДОБ ТЕМАСИДАГИ БУ МУНОЗАРАНИ МУНТАЗАМ ДАВОМ ЭТТИРМОҚЧИМИЗ. ХУРМАТЛИ ГАЗЕТХОН, СИЗ ХАМ УЗ АТРОНИНГИЗДАГИ ЭНГ ЯХШИ ОДАМЛАР ҲАҚИДА ВА АКСИЧА ЖАМИЯТИМИЗ ҲУСИГА ДОГ ТУШИРАЁТГАН, ОДОБДАН БЕГОНА БАЪЗИ КИШИЛАР ТЎҒРИСИДА КЎНГЛИНГИЗГА ТУҒИБ-ЮРГАН ГАПЛАРИНГИЗНИ АЙТсангиз, ХАТЛАРИНГИЗНИ КУТАМИЗ.

У Я Т

Абдулла ҚАҲҲОР

Уят фақат инсонга хос туйғудир. Ҳайвон уят пайдо қилмагани учун инсонга яқинлашолмайди, лекин инсон уятини йўқотиб Ҳайвонга яқинлашиб қолиши мумкин.

Оёғи ёки тили билан гандираклаб юрган мастга, қўлга тушиб ёки қўлга тушишдан қўрқиб эс-қушини йўқотган ўғрига, қийла-найрағи фош бўлиб беарайиб турган товламачига, дуч келган аёлга эшак тили билан «муҳаббат» изҳор қилган махлуққа разм солинг, буларнинг қайси бири ва нимаси Ҳайвондан ортқ? Тил-жағи дейсизми?

Шондан эшиттинг: Қачон одам қаторига санарлар, Бор ўлган бирла эҳқунинг сақоли...

Буларнинг тил-жағи эҳқунинг соқолдай гап — одамлик нишонаси эмас.

Бир донишманд уятни «Вижлонинг сиртки қўриниши» депти. Демак уятсизлик билан беадаблик, беадаблик билан ахлоқсизлик, ахлоқсизлик билан жинояткорлик орасида қалин девор йўқ, буларнинг ҳар бири виждонсизликнинг турли босқиндир. Модомкики шундоқ экан, уятни жамиятимизни бало-қазодан сақлайдиган буюк посбон дейиш мумкин.

Ев қалани олмақчи бўлса, хужумни посбонни босишдан бошлайди, Посбонни қўлга олиш қалбага раҳна солиш демакдир.

Жамиятимизга ёв от солдирмоқчи, шу мақсадда пиёни-сталар, фоқиқлар, ўғрилор, товламачилар, порахўрлар, амалпарастлар, безорилар ва бошқа чиқит одамлар қўли билан улур посбонимизга ҳамла қилаёттипти. Бу хилағи одамлар кўп эмас, лекин бутун бир йигининг кайфини бузиш учун битта уятсиз кифоя, шунинг учун булар кўп қўрилади; булар жамиятимизга даҳшат соладиган куч эмас, лекин ниёти даҳшатли: жамиятимизнинг улур посбони бўлмиш уятнинг оёқ-қўлини боғлаб, четга сурмакчи, шу билан жамиятимиз қалбасига раҳна солмоқчи.

Бу ҳол, турган гап, партия ва ҳукуматимизни, бутун жамоатчиликни ташвишга солмай қолломайди.

Биз одоб учун кураш олиб борар эканмиз, бу йўлда қўриданган чораларимиз, жорий қиладиган талбирларимиз биринчи навбатда улур посбонимиз бўлмиш уятни душман ҳамласидан мудоффа қилишга қаратилиши зарур.

Одобсизлик тараққий топиб етиб борадиган жойи «жиноят» деган нарса айтмоқда осон, унинг замирида барбод этилган саломатлик, номус, ноҳақ тўқилган қон, ҳовуч-ҳовуч кўз ёши ётади. Биладиган одамларнинг айтишига қараганда ҳозир содир бўлаётган жиноятларнинг саксон проценти ичкилик орасида содир бўляпти. Модомкики шундоқ экан, нима учун автобусга ялонғоч чиқиш, дастурхон устида рўмолчага бурун қоқиш беадаблик-у, одам гавжум жойларга ичкилик ичиб бориш, одамларнинг қўлига жирканч бир алпозда қўриши беадаблик эмас? Нима учун араҳўр маст ҳолда милицияга қўришидан Ҳайқадан, душ-ёрхонага тушишдан қўрқадими, уят деган нарсани Ҳайқанга ҳам келтирмайди? Ичкилик ичиш қачондан бери, нима учун айб бўлмай қолди?

Биз кўпинча «Ешларимизнинг тарбияси бузилаёттипти» — деймиз, ҳолбуки бузуқ тарбия осмондан тушаётгани йўқ;

Ўтмиш қолдиги тўғрисида гапирмиз, ҳолбуки ҳеч қанақа ўтмиш қолдиги маъlum шарт-шароит бўлмаса давом этломайди. Инқилобдан бурун ўзбекларнинг жирканч одатлари ҳам бор эди, шариот ўзгариши билан бу одатлардан номинишон қолмади. Биз кўпинча айбни ёшларга, ўтмишга тўнкаймиз-у, беадаблик, ахлоқсизлик, жинояткорликка йўлланма берадиган ичкиликни пропаганда қилувчи, турмуш-турмуши билан «Ичкилик ичиш айб эмас» деб турган одамларни қўриб қўрмагандай бўлмиз.

Ҳар маҳаллада бўлмаганда ҳам ўн маҳаллада, ҳар бир корхона ёки маҳкамда бўлмаган тақдирда ҳам ўн тасида битта ошқора араҳўр топилади. Бу одамлар «ўз пулига ичгани», «жамоат тартибини бузмагани» (бола-чақасини қийратгани тартибсизликка кирмайди), «планини бажариб тургани» учун ҳечқимдан таъна-дашном эшитмайди, ичкиликнинг пропагандисти, яъни уятнинг заводи бўлиб юраберилади.

Академик Юнус Ражабий ва шоир Ҳабибиллар ёган мақолада айтилганидек, тўйларда «Катталар «мен сенга айтсам» га еткунча ичишадди, оёқлари остида шнша йиғиштириб юрган болаларга парво ҳам қилшмайдди». Бугина эмас, ўша катталар орасидаги энг ҳурматли одамлар ёшларга тил қилган бўлиб қалаҳ қўтаришадди, ҳаммани ичишга, «оқ ичишга» ундашадди, шу билан ҳовлини, томларни тутиб кетган болаларнинг кўз ўнгига ичкиликка обрў туғдириб беришадди. Модомкики шундоқ экан, меҳмонлар тарқалгандан кейин столга бемалол ўтириб, ишларининг юқини ичаётган болаларга қайси тил билан «Ичкилик ичиш уят» деб бўлади?

Бошқа ҳамма одобсизликлар, ахлоқсизликлар, жиноятлар тўғрисида ҳам шунини айтиш мумкин.

«Муҳаббат» деган олижаноб туйғунинг бошига не балоларни келтирган фоқиқ — ахлоқсиз ўз коллективида фош бўлиб, лаки еганидан кейин ҳам бош кўтариб юраберилади, ҳечқимдан улмайди; иложини топса ёшларга ваъна-насиҳат қилиш, мажлисларда қариллаш билан юзидаги шалтоқни артмоқчи, шу билан уятнинг озгина пахта тиқмоқчи бўлади. Муҳит шунга йўл қўяди.

Порахўр, ўғри қўлга тушса қамоқ муддатини битирганидан кейин «қутулиб чиққан» ҳисобланади, ҳолбуки эл кўзида энди қўлга тушган, бир умр бошини кўтариб одамларнинг юзига қаролмайди, озолик унинг учун турмадан даҳшатлироқ бўлиши керак. Муҳит шундоқ қилмайди.

Шундай қилиб биз одобсизлик, ахлоқсизлик, хилма-хил жиноятларга қарши курашда жамиятимизнинг улур посбони уятни душман ҳамласидан химоя қилиш ишига жуда катта эътибор қилишимиз керак.

Уят энг шадқатсиз қонунидан ҳам кучлироқ, қудратлироқдир. Қонун фақат кўзи тушган, шубҳа пайдо қилганидагина жамиятнинг қўлини ушлайдди, йўлини тўсаяди. Уят эса ҳаммиса одобсиз, ахлоқсиз жиноятчининг тепасида туриб, ноҳуя иш қилиш учун қўл кўтаргани қўймайди. Ҳар қандай қонунга ҳам чап бериш мумкин, лекин уятга чап бериб бўлмайди, чунки қонун одамдан ташқарида, уят эса одамнинг кўксига бўлади.

БОШИМ ОСМОНГА ЕТДИ

Уйимиз Чилонзор мас-сивининг 8-қавралида, Иш жойи Киров раё-нининг «Победа» парк-ида. Иккита ёш болам бор. Фазилатим уч ёш-да. Муроджоним эса, энди бир ярим йаша борди. Иккови ҳам я-лида. Яслилари кварта-лимиз охирида бўлиб, унга пайда юриб бориш керак. Узингизга маъ-лум, ҳозир ҳар бир кў-чада қурилиш. Бизнинг кўчамизда ҳам худди шундай. Йўллар нотекис, бонанд-пастлик. Мурод-жоним кўтариб олам-ан. Фазилат эса, ўн юри-ши керак. Йўл ноқулай эмасми, юришга анча қийналади.

Ишга эса, ўз вақтида етиб боришим керак. Шу бугун яслига кета-ётганимизда Фазилат Ш. МУҲАММАДАЛИЕ-ВА.

КЎНЧИЛИК МАСЛАХАТЛАШИВ...

Газета ўз саҳифасида одоб, ахлоққа онд материаллар босаётганидан ниҳоятда мамун бўлдим. Мен ҳам бир воқеани гапириб бер-моқчиман.

Маош пулини олиш учун навбат кутиб қатор турибмиз. Ўн тўрт, ўн беш ёшларга бор-ган халқан, вазини табиатини бир бола биз-га нотаниш эди. Ҳаммамизнинг эътиборимиз-ни тортиди. Мана ниҳоят унга навбат келди. Цех бошлиғи Борис Николаевич унга тик қаради.

— С. Собитов учун, — деди йигитча. Масала аён эди. Аввалга қизиқсиниб болага тикилиб турган бўлсам, энди ачиниб қараётган эдик унга. Собитов Тошкент гўшт комбинатининг тугма цехида маст бўлиб, ўн беш йилдан бери ишлайди. Эзи Улуғ Ва-тан урушининг инвалиди. Бир оёғи протез. Нима бўлди-ю, ичкиликка берилиб кетди. Цехидаги ишчиларини менсимай бошлади. Хушёрхонада ҳам дам-бадам меҳмон бўлиб турадиган бўлди. Цехдагилар бунга бефарқ қарашмади, албатта. Йигитни ўтказиб, унинг ахлоқини муҳофизатга қўйишди.

— Ҳўп, ишнинг ичмайман, энди бу ишни қилмайман, — деб жавоб берарди у.

Ленин ваъдаси узоққа чўзилмас, яна ўн-ўн беш кундан сўнг ича бошлар эди. Ҳатто ишчилар уни индан бўшатини ҳам талаб қилишди. Лени комбинат кассабо солов комитетининг раиси Нажим Шотиллаев унинг ёни-ни олди:

— Бўшатиб юборган билан қаерга боради? Ҳўп инвалид бўлса, Бизда шунча йилдан бери ишлаб келяпти. Қандай ишлаганини, қандай одамлигини яхши биламиз. Энди қан-дай бўлмасин ҳаммамиз бир қақадан бош чи-қариб, уни тарбиялашимиз керак.

Бу тақлиф директорга маъқул бўлди. Шундан сўнг Собитов ишлаган цехда яна йигитлиш ўтказилди. Мажлисда бундан кейин маошини ўзига бермаслиққа қарор қилинди. Энди Собитов ишга ўз вақтида, келинмас-да, ичмасдан келади.

Ватан урушида бугунги бахт-саодат учун курашиб, ашадий жангларда катнашган ажо-йиб бир одам ичкилик дастидан шундай қўйга тушиб юрса... Ҳатто ўзи ишлаган ой-лик пулини ўз қўли билан ололмади.

Х. СОДИҚОВ, Д. ҚОДИРОВА.

ОДАМИЙ ЭРСАНГ ДЕМАТИЛ ОДАМИЙ, АНИККИМ, ЙУҚ ХАЛҚ ГАМИДИН ГАМИ.

Буюк сиймонинг бу каби доно ҳикматлари аср-лар оша авлоддан-авлодга кўчиб жарағлайвера-ди. Неча-неча насллар ахлоқу-одоб, илму-ҳикмат чашмасининг зилот томчиларидан баҳра оласте-радилар.

Ҳамон ёдимда

10-шаҳар шифохонасида даволанаётган эдик. Борлик аллақандон тун лардасига бурканган. Емгир ёғмоқда. Биз бир неча ўртоқ телевизор-да бериллаётган эшиттиришларни кўриб ўтири-миз. Шу пайт коридорда оёқ товуши эшитил-ди. Қарадим. Урта бўйли, қорачадан келган йи-гит бир чолни бошлаб келди.

— Даволанаётган қариндошимни кўрганга кел-лаётганим. Тошкент шаҳри азим экан дегн, адашиб қолдим, ҳалиги йигитга табассум билан қараб-қараб сўзлай кетади ота,— мана бу ўғлим, барога толгур, алла қаерлардан мени бошлаб келди. Раҳмат, ўғлим! Тоза овора бўлдингиз. Ишларингиз ҳам қолиб кетди.

Йигит ёғмоқда ниб кетган бўлса ҳам ҳеч нар-са бўлмагандек индамай турарди.

— Ҳўп, хайр ота, қидирган жойингиз мана шу ер. Мен кетдим, — дея йигит ногла тазимн қилди.

Мен йигитга: — Уғлим: қаерда ўқийсиз, исми-фамилиян-гизни айтсангиз газетга ёзсам,— дедим.

— Йўғ-эй! — деди у ийманиб,— газетга мақ-тарлик ҳеч иш қилганим йўқ.

У ҳаммамиз билан салимий хайрлашиб, таш-қарига йўл олди.

Бир воқеага бир неча ой бўлди. Аммо одобли йигитнинг нури чехраси ҳамон кўз ўнгимда.

Иброҳим АХМЕДОВ, Узбекистон ССР-да хизмат кўрсатган артист.

Қуш уясида кўрганни қилади

Сандмаъруф Тоҳировларнинг болалари кўчада юрсину, сиз томоша қилинг. Қачон қарамағи озода юришадди. Вақтларини бекоғра ўтказишмайдди. Кечагида 7-синфда ўқийдиган Акбар кўчада ўтиб кетган кепанинг қўли-даги юнни олиб, кўтаришиб кетди. Шунча болаларимиз бори бизни хурсанд қилмай-дими? Шу маҳалла боласи бизнинг болаларимизда, ахир.

Ойласи баранга топсин. Ота ҳам, она ҳам жуда меҳнатқил одам. Қуш ҳам уясида нимаи кўрса, шунини қилади. Булар ҳам шундай. Араваканининг боласи инеиенер бўлиши, деса, биров ишонариди авалларин. Ҳеч ҳам ишонмасди.

Ҳозир-чи, мана шу араваканининг катта ўғли Саидлар тўртта инженер Носири армиядан келиб, институтга ўқишга кирди. Махму-ди техникумда ўқийди. Акбар 7-синфда, Фарҳод 4-синфда, Сандмаъмур биринчи синфда. Болалар бири-бирдан баодоб, ширинсухана, хушумомала, ўнишлари ҳам жуда яхши. Қаерда бўлшамиз, ота-оналарига раҳмат ёғдиришадди, барога топкурлар.

Бундай болаларга берган таланимизга ми-яндан-миг рози бўлсан одам.

М. ОСИМОВ, 1-мактабнинг илмий мудир.

КАТТАЛАРГА ҲУРМАТ, КИЧИКЛАРГА ШАҲАТНИНГ ЎЗИ КИФОЯ ЭМАС

Утган йили тутаган студентлик ҳаётимда шу воқеа хануз эсим-да: курсимизда Нуриддин деган студент бор эди. У 1-курсда дадил-лиги, шўхлиги билан тез танилди. Ҳатто, институт газетасида шеърлари чиниб ту-рарди. Қурс унга ишо-ниб, факультет ком-сомол бюросига ая-дамсетилишга сай-ляди. Лекин Нурид-дин бундай ишончли-оқлай олмади. Курс-дошларига курс муо-мала қиладиган, нис-ларга эса, суяюқ га-лар ташлайдиган бў-лди. Дарсларни тез-тез ташлаб кетадиган, ўтирганида ҳам нима биландир ўзини «кўр-сатадиган» бўлди. Бир кун чет эл алабети-дан Дон Жуан образи-ни ўтаётганиди. Юздан

ортик йигит-киз лек-цияни бош кўтармай ёзар эканмиз, бирдан Нуриддин овозини ба-раралла қўйиб: — Роса даврини сурган аяқда, Дон Жуан! — деб қолди.

Берилиб лекция ўқи-ётган довланинг рағи-га ўчиб, гапи озгида қол-ди. Кизлар бошини столга қуйи эғишди. Нуриддиннинг бир-ик-кита муҳлиси — ҳам-фиқрлари хингиллаб қулишди. У бир оёғи одобсиз луммаси билан тезла давланинг, д-лини снх қилгандай, Аммо, у институт клубининг мудбири бў-лган, дарсларга яна ҳам нам катнашадиган, қўли келадиган бўлди. Носир, Жабборга ўх-шаган бир-икки субут-сизни ўзига шерик ки-

либ олганди. Биз, ҳам-курс дўстларини унга бир неча марта нотў-ғри йўлидан навишни маслаҳат бердик, ном-сомол бюросида хайф-сан эълон қилдик. Бир-роқ булар унга нор-қилмади, холис масла-ҳатларимизни надрла-мади.

Декан ва мен бир кун (мен факультет комсомол ташкилот-нинг секретари эдим) институт клубининг калитини топиб, уни оқсини, улар бир бур-чакада чакчаклашиб ўтиришар, арок ш-шаси полда дулалаб ётарди. Деканнинг ач-кич, туғри гаплари-га: — Қўлингиздан кел-ганини қилмасингиз! Зўр бўлса институт-дан хайдарсиз! — де-ди. Биз уни яна бую-

моҳамасига қўйдик, лекин у буюрга ҳам келмади. Нуриддин бую ва студентлар талаби билан инсти-тутнинг 3-курсидан хайдалди. Эгалар қадрига етмайдиган, кибор-ҳавога берилган-ларнинг албатта, ҳеч қаерда кадр йўқ!

Мен яна шунини қў-шимча қилмоқчиман. Айрим ёши улур ки-шиларга, домаларга салом берсанг, гапини-ни эшитмаган, ўзининг кўрмагандек ёнингдан кўриб кетаверишадди. Кини наадавр нза бўлади Наҳора, олоб-дан бўлмасе-ла, бундай киниларга инини-уч марта изаа бўлганин-дан кейин салом бер-май қўя қолсан.

Н. БОПМАТОВ, студент.

ОДОБ АЗИЗ

Хурматли редакция! Газетангизнинг 19 октябр сона-даги одоб ҳақида отахонларимизнинг қимматли мулоҳа-заларини ўқиб, гоғат хурсанд бўлдим. Дуру-гаҳар фикр-лар. Айрим енгил-елли фикр юртубчи ота-оналарнинг таъналарига барҳам бериш вақти келди.

Мен ҳам ўн фарзанднинг отаси сифатида отахонларимиз Юнус Ражабий ва Ҳабибиллар фикрларига қўшил-мади. Фарзанд шундай бир мевани уни аччи қилиб тар-биялаш ҳам, ширин қилиб тарбиялаш ҳам — бобгон бўл-миш ота-онига болги. Ичкини боғбон — муаллимлар—

ҳеч қачан фарзандларимизга ёмонлиқни раво қўрмайди. Қайси ўқитувчи врач ёки инженер бўлиб етишган шор-гирди билан фахрланмайдди. Қайси ота-она фарзандини воёга етказган педагогдан миннатдор бўлмайди.

Лекин бола тарбияси асосан бизга, ҳаммиса фарзанд-ларимизни ўз илоҳиятида туғиши билан бўлган кишиларга болги. «Ўқитувчиси бекоз айтибди, «ёмон тарбия берган мактаб», деган тухмадомиз фикрларини онгизми-дан чиқариб ташлашимиз лозим.

Шу ерда бир мисол келтирмоқчиман. Мен танийдиган бир ота бор. У ўз фарзандини илоҳията ола олмади. Узини ҳам, фарзандларини ҳам хурмат қилмади. Боласи номатқул иш қилиб қўйганда «сен одам бўлмайсан, сен-дан умидим йўқ» каби сўзларни бетига шартта айта

берди. Фарзанд воёга етган иссиқ ўрни — она бағрини ташлаб қийиб кетди. Шундай бўлгани, меҳ шаҳарга бо-риб ишлашди, деган баҳона билан чиқиб кетди, она уйига қайтиб бормасди ҳам, ота-она, холи нима келаяпти, демади ҳам. Бунинг устига ота-онадан бемаслаҳат уйла-ниб ҳам олди. Ана оқибат.

Қани ота-она хурмати? Қани улар қилган орауларнинг амалга ошири? Ҳаммаси бароб бўлди. Вунга энг авва-ло ота-она сабабчи. Ниҳолки ўз вақтида тарбиялай олмади. «Бўладиган бола бошидан маълум» қабилда иш тутди. Нобобил фарзанд учун эса худди ана шу ирак эди. Ота-она маломатидан «озод» бўлиш учун чинди-нет-ди.

Тўғри, ота-она оқ сўт бериб боқганда, едириб-ичирган-

да, қийинирганда фақат яхши ниятни қўзлайди. Лекин, яхши ниятнинг ўзини қамлик қилар экан.

Математик Горький айтгандай, фарзандларимизга «сен юрган йўллардан фақат гўл унсин, ўғлим» деб ўргати-шимиз, тинмай, аринмай тарбиялашимиз лозим. Ана шундангина азгу орауларимиз рўбга чинади.

Шунинг ҳам айтиш керакки, ҳар бир ота-она қўшми-нинг боласи — менинг болам, деб фикр юритиш лозим. Шунда ўз фарзандингизни ҳам, қўшнингизни ҳам тар-биялаган бўласиз. Ан ҳолда қўшнингиз ёмон боласи-дан асорат ўз фарзандимизга ҳам уриши мумаррар.

Бола азиз, боладан одоб азиз, деб беҳуда айтншма-ган.

А. КОМИЛОВ.

СИРТТИ ЯЛТИРОҚ

Яқинда дўстим Нар-иймон билан Ҳадра-га бориб, суратга туш-моқчи бўлдик. Чойхо-на ёнидаги фотогра-фия хонасига кирдик. У ерда одамлар анча гавжум эди. Вироз навбат кутиб туришга тўғри келди.

Ичари хонадан ях-шигина кийинган тўрт киз чиқиди. Суратга тушган қизлар трам-вай останаовасига ш-шнлаб одимлашди. Шу пайт навбат кутиб тур-ган йигитлардан сур-най почта шим кийган.

Сирти ялтироғу, ичи калтироқ, маданиятсиз, тарбия кўрмаган бу йигитлар беўхшор қ-чиқлари билан шу ер-да турган ҳамма одам-ини ранжитишди.

А. ТОШПҲАТОВ.

МОСКВА. Давлат та-рихий музейида Москва-да немис фашистларининг тор-мор этилганли-гининг 25 йиллигига ба-ғишланган кўргазма очилди.

СУРАТДА: томошабин-лар кўргазма залида. Э. Евзерихин фотоси, (ТАСС).

Барака топинглар

Яқинда кўчада кетаётсам деишибди. Мухторжон ке-к-бир ерда одамлар тўплайиб саларга ёрдам бергани кета-тиришибди. Нима гап экан, деб бориб қарадим. Уртада ёши етмишлардан ошган, ик-ки кўзи ожиз нуруний бир чол, бир кампир ва олти яшар қизча турибди. Улар Анди-жон обласининг Учқўрғон районида республика кўр-лаш уюни келишавтган экан.

Лекин кўрлар, жамиятнинг қаерга жойлашганини билон-май қидириб юришган экан. Булар орасида дўстим Мух-торжон ҳам бор эди. У чо-ли-кампирнинг гапини эши-тиб бўлган заҳоти.

— Юринглар, мен олиб бо-риб кўрсатиб қўяман,— деб бошлаб кетди.

Мен Мухторжонни яна кўр-дим. Чол-кампир тил бил-мас экан. «Жон ўғлим, энди буюбига ҳам бизнинг зориамиз-ни айтиб, гаплашиб беришга

Райимжон ПИРНАЗОВ, Халқ ҳўжалиги институти план-иқтисоди факультети-нинг студенти.

